

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИНАМІЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНИХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Наталія Менів¹, Ганна Різун²

*Львівська медична академія імені Андрея Крупинського,
вул. Дорошенка, 70, Львів, Україна, UA–79007*

¹*ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7802-2232>*

e-mail: vinemn@ukr.net;

²*ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3059-37>*

e-mail: gannarizun@gmail.com

Розкрито теоретико-практичні засади організації динамічного освітнього середовища в умовах медичного закладу вищої освіти. Запропоновано авторське визначення поняття динамічне освітнє середовище медичного закладу, яке трактується як інтегрована, гнучка та технологічно збагачена система організації навчання, де поєднуються цифрові інструменти, проблемно-модульне навчання та практико-орієнтовані методи.

Виокремлено умови якісної професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі медицини (поглиблення професійного спрямування змісту освітнього процесу; виокремлення цілей професійної підготовки шляхом урахування індивідуальних освітніх потреб; забезпечення можливостей формування індивідуальної освітньої траєкторії тощо).

Запропоновано структуру динамічного освітнього середовища медичного закладу, подано коротку характеристику кожного компонента (цифрово-технологічний, змістово-модульний, практико-орієнтований, комунікативно-інтерактивний, організаційно-управлінський, оцінювально-діагностичний, соціально-психологічний, мотиваційний), проведено вибірково аналіз змістового наповнення окремих компонентів. Наголошено на доцільності та необхідності впровадження симуляційних моделей та інноваційних інтерактивних навчальних програм; особистісно-орієнтованих технологій у професійну підготовку майбутніх фахівців медичного профілю.

Показано, що створення динамічного освітнього середовища медичного закладу вищої освіти відкриває можливості для удосконалення системи підготовки майбутніх медичних працівників (формування навичок клінічного мислення й колективної роботи над виконанням конкретного практичного завдання), формування мотивації до пізнавальної активності, підвищення ефективності педагогічного менеджменту, зміцнення міжнародних позицій медичного закладу та формування конкурентоспроможного фахівця.

Ключові слова: фахівці медичного профілю, динамічне освітнє середовище, компоненти середовища, симуляційні моделі навчання, індивідуальна освітня траєкторія.

© Менів Н., Різун Г., 2026

*Матеріали поширюються на умовах міжнародної ліцензії
Creative Commons Attribution Non-Commercial 4.0*

Постановка проблеми. Трансформаційні процеси, що сьогодні відбуваються у сфері медичної освіти, зумовлюють необхідність глибокого переосмислення цілей, змісту та технологій підготовки майбутніх медичних фахівців. Стрімкий розвиток медичної науки, впровадження інноваційних технологій в охороні здоров'я та зростання суспільного запиту на висококваліфікованого фахівця актуалізують потребу у створенні динамічного освітнього середовища закладу вищої медичної освіти. Таке середовище має відповідати сучасним концепціям навчання й виховання, забезпечувати інтеграцію новітніх педагогічних підходів, методів симуляційного та компетентнісного навчання, а також формувати готовність студента до професійного саморозвитку впродовж життя. У контексті глобалізаційних викликів особливої ваги набуває результативний педагогічний менеджмент, спрямований на підвищення конкурентоспроможності медичного закладу вищої освіти на внутрішньому та міжнародному ринках освітніх послуг. Ефективне управління сприяє розширенню спектра освітнього експорту, розвитку міжнародного партнерства та зміцненню позицій закладу у світовому освітньому просторі.

Однією з основних складових такого поступу є позитивний імідж закладу вищої освіти, що формується завдяки якійсній організації освітнього процесу, високому рівню професійної і педагогічної культури викладачів та їхній здатності створювати сприятливе, мотиваційне й інноваційне навчальне середовище. Важливою характеристикою сучасного освітнього середовища є його здатність відповідати не лише професійним, а й психолого-педагогічним потребам науково-педагогічних працівників і студентів. Створення умов для розвитку індивідуальних освітніх траєкторій, забезпечення академічної свободи та впровадження практик наставництва дають змогу підвищити якість підготовки майбутніх медичних фахівців, сприяють їхньому гармонійному особистісному становленню, формуванню професійної ідентичності та розвитку основ професійної культури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Підготовка майбутніх фахівців в умовах вищого закладу медичної освіти завжди перебувала в центрі уваги як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Адже компетентність майбутнього фахівця медицини визначає не тільки підтримання належного рівня стану здоров'я у громадян країни, а й безпосередньо впливає на активність життєдіяльності кожної особи. Питання створення динамічного освітнього середовища зумовлено насамперед підготовкою таких фахівців, які б були конкурентоспроможними на сучасному ринку праці.

Питання організації освітнього процесу медичного закладу вищої освіти в контексті підготовки майбутнього сімейного лікаря до ефективного застосування медичного обладнання вивчала Бичко М., яка наголошувала, що освітній процес – інтелектуальна творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться у закладі вищої освіти (науковій установі) через систему науково-методичних і

педагогічних заходів та спрямована на передання, засвоєння, примноження й використання знань, умінь та інших компетентностей в осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості [2].

Низку питань, які стосуються організації освітнього середовища медичного закладу вищої освіти, зокрема його модернізації, застосування мультимедійних технологій, пошуку та впровадження інноваційних напрямів розвитку медичної освіти тощо, наведено у матеріалах науково-практичної конференції з міжнародною участю “Інтеграційні та інноваційні напрями розвитку медичної освіти”, яка була проведена 20 березня 2025 р. у Полтаві на базі Полтавського державного медичного університету (<https://pdmu.edu.ua/>).

Зокрема, група авторів (Білаш С., Кононов Б., Коптев М., Олійніченко Я., Донченко С. В. та ін.) одним зі стратегічних завдань модернізації вищої медичної освіти в Україні визначає впровадження інноваційних педагогічних технологій в освітній процес підготовки майбутніх медичних працівників. Інноваційні педагогічні технології в системі професійної підготовки, на думку дослідників, покликані забезпечити вищу ефективність і ширшу доступність навчання медичних працівників різних спеціальностей, розкрити їхній творчий потенціал, змінити парадигму мислення. Активне використання інновацій спонукає здобувачів вищої освіти до активної пошукової діяльності, розвиваючи у них навички самостійного засвоєння знань і формуючи самостійну особистість, здатну до постійної самоосвіти й саморозвитку завдяки доступу до великого обсягу медичної інформації та можливостей її комплексного й глибинного аналізу [3, с. 26].

Підготовка студентів – майбутніх медичних працівників у ЗВО – є частиною професійної підготовки, а тому містить різні функціонально-змістові компоненти педагогічної системи: зміст, цілі, процес, форми, методи, прийоми, технології, особистісний розвиток, результати. Дубковецька І. та Побігун Н. наголошують, що важливими умовами якісної професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі медицини є:

- поглиблення професійного спрямування змісту освітнього процесу ЗВО;
- виокремлення цілей професійної підготовки шляхом урахування індивідуальних освітніх потреб кожного учасника освітнього процесу ЗВО;
- сприяння особистісному самовдосконаленню, саморозвитку здобувачів вищої освіти шляхом залучення їх до активної участі в різних видах діяльності (самостійна, навчально-дослідницька, пошукова, творча робота);
- забезпечення можливостей формування індивідуальної освітньої траєкторії професійного та особистісного розвитку майбутнього медичного працівника [6, с. 79].

Мета статті – на основі теоретико-практичного аналізу розкрити важливість та необхідність створення активного динамічного освітнього середовища для ефективної підготовки майбутніх медичних працівників в умовах медичного закладу вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Проведений теоретичний аналіз проблеми створення активного динамічного освітнього середовища, набутий досвід професійної діяльності у КЗВО ЛОР “Львівська медична академія імені Андрея Крупинського” дають можливість запропонувати власне визначення дефініції *динамічне освітнє середовище медичного закладу*, яке ми трактуємо як інтегровану, гнучку та технологічно збагачену систему організації навчання, де поєднуються цифрові інструменти (медичні симуляції, цифрові платформи, блоги та електронні щоденники практики), проблемно-модульне навчання та практико-орієнтовані методи. Таке середовище забезпечує розвиток клінічного мислення й професійної готовності майбутніх медичних фахівців, підтримує формування Soft Skills та індивідуальних освітніх траєкторій, а також допомагає швидко адаптуватися до змін у системі охорони здоров'я й нових вимог доказової медицини.

Аналіз науково-методичних джерел, тривалий досвід професійно-практичної підготовки майбутніх медичних фахівців дає можливість виокремити структурні компоненти динамічного освітнього середовища медичного закладу:

1. Цифрово-технологічний компонент (містить інструменти та платформи, що забезпечують інтерактивне, симуляційне та доказове навчання: симулятори клінічних ситуацій; віртуальні лабораторії, VR/AR-тренажери; цифрові щоденники, практики, блоги, освітні платформи; аналітичні інструменти для відстеження прогресу студента).

2. Змістово-модульний компонент охоплює структуру навчання, яка базується на: проблемно-модульних курсах; інтеграції теорії, клінічних кейсів і практичних ситуацій; оновлюваному змісті згідно з потребами системи охорони здоров'я.

3. Практико-орієнтований компонент спрямований на формування клінічного мислення через навчання в умовах симуляційних центрів, роботу з реальними клінічними кейсами, спостереження й участь у роботі медичних команд; інтернальні та тьюторські практики.

4. Комунікативно-інтерактивний компонент формує Soft Skills, професійну комунікацію та мультипрофесійну взаємодію (командна робота, міждисциплінарні обговорення, тренінги з клінічної комунікації, рефлексивні сесії й зворотний зв'язок).

5. Організаційно-управлінський компонент забезпечує гнучкість, адаптивність та індивідуальні траєкторії: індивідуальні освітні маршрути, гнучкі графіки навчання, моніторинг прогресу, підтримку наставників і кураторів.

6. Оцінювально-діагностичний компонент відповідає за прозорі механізми оцінювання компетентностей: OSCE-формат; портфоліо студента;

самооцінювання та взаємооцінювання; цифрові інструменти діагностики досягнень.

7. Соціально-психологічний та мотиваційний компонент підтримує психологічну стійкість і професійну мотивацію студентів: індивідуальне та групове консультування; програми підтримки Well-being; розвиток професійної ідентичності.

Проаналізуємо виокремлені компоненти динамічного освітнього середовища. Корда М. М. зазначає, що сучасне освітнє середовище вищого медичного навчального закладу повинно відповідати низці умов, таких як: естетична привабливість елементів середовища (архітектура, дизайн приміщень, іменні аудиторії, наявність сучасного оснащення – різноманітних фантомів, тренажерів, віртуальних симуляторів, манекенів для відпрацювання алгоритмів виконання практичних навичок і моделювання різних професійних ситуацій та умов, максимально наближених до реальних клінічних ситуацій, комп'ютерних класів із новітніми контролюючими та навчальними програмами)[8].

Формування такого середовища є вирішальним для професійної підготовки майбутніх медичних працівників, здатних ефективно працювати в умовах реформованої системи охорони здоров'я та військового стану.

Сутність освітнього процесу в закладах вищої освіти України полягає в цілеспрямованому поєднанні процесів передання та отримання знань з обов'язковим самоосвітнім елементом. Бичко М. наголошує, що мета освітнього процесу полягає в підготовці компетентних, висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців для відповідної галузі та пов'язаних із нею суміжних галузей чи сфер суспільного життя. Результатом провадження освітнього процесу є формування сукупності знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньо-професійною, освітньо-науковою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти. Якість освітньої діяльності визначається рівнем організації освітнього процесу в закладі вищої освіти, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє утворенню нових знань [2].

У контексті підготовки фахівців КЗВО ЛОР “Львівська медична академія імені Андрея Крупинського” за різними освітньо-професійними програмами ми визначаємо доцільність та необхідність створення відповідного динамічного освітнього середовища. Так, зокрема, професійна підготовка майбутніх фахівців ОПП “Сестринська справа”, на нашу думку (<https://lma.edu.ua/osvitnyadiyalnist/organizacziya-osvitnogo-proczesu/osvitno-profesijni-programy/fahovuj-molodshuj-bakalavr/opp-2025/>), матиме більш якісні показники за умови впровадження в освітній процес симуляційних моделей навчання.

Ми погоджуємося з думкою вітчизняних науковців, які наголошують, що застосування симуляційних моделей та інноваційних інтерактивних навчальних програм дає широкі можливості й допомагає здобувачам візуалізувати

навчальний матеріал, покращуючи його розуміння і запам'ятовування з можливістю отримати практичний досвід. Онлайн-симуляції та віртуальні лабораторії дають можливості для практики й експериментування в безпечному середовищі, що особливо важливо для вивчення складних і ризикованих процедур. Використання комп'ютерних програм для моделювання клінічних випадків і віртуальних пацієнтів дає здобувачам освіти можливість розвивати навички діагностики і прийняття рішень. Такі інновації в освітній програмі дають змогу майбутнім лікарям краще адаптуватися до умов у клініці, здобувати знання й навички з діагностики, лікування, профілактики захворювань, опанувати нові технології в медицині та стати ефективними у професійній діяльності [1, с. 12].

Відповідно до ОПП “Акушерська справа” (<https://lma.edu.ua/osvitnya-diyalnist/organizacziya-osvitnogo-proczesu/osvitno-profesijni-programy/fahovyj-molodshyj-bakalavr/opp-2025/>) серед програмних результатів навчання професійної підготовки майбутніх фахівців є: застосовувати паліативну компетентність у процесі роботи з пацієнтами, їх оточенням, медичними та соціальними працівниками під час здійснення професійної діяльності (ПРН 7); вжити заходів, спрямованих на створення безпечного лікарняного середовища та дотримання лікувально-охоронного режиму, в інтересах збереження власного здоров'я та зміцнення здоров'я пацієнта (ПРН 8). У цьому контексті ми зазначаємо, що у процесі роботи з віртуальним пацієнтом здобувачі освіти мають змогу опанувати навички клінічного мислення й колективної роботи над виконанням конкретного практичного завдання. Андріянова О. з групою колег наголошують, що в такій ситуації процес навчання стає активним за своїм змістом, тобто здобувачі вищої освіти самі визначають, які елементи обговорення теми найважливіші, визначають питання для підготовки до занять і пошуку джерел необхідної інформації, якими вони скористаються, щоб знайти потрібний матеріал. У результаті стимулюється мотивація до цілеспрямованого засвоєння фундаментальних знань, необхідних у клінічній практиці [1, с.12].

Підготовка фахових молодших бакалаврів зі стоматології (ОПП “Стоматологія”: <https://lma.edu.ua/wp-content/uploads/2025/09/opp-stomatologiya-2025.pdf>) передбачає упровадження новітніх методів навчання, таких як віртуальна й дистанційна реалізація, інтерактивні моделі та ігрові підходи. Так, нам близький тут досвід, описаний Бойченко О. та Мошель Т., які наголошують, що під час групових і практичних занять доцільно використовувати презентації, де можна вести демонстрацію і за допомогою проєктора, і на екранах моніторів у комп'ютерному класі. Зокрема, це доцільно використовувати під час практичних фантомних занять із лікування захворювань пародонта, де презентація демонструється на екранах моніторів. Крім того, для засвоєння техніки ручного скелінгу і кюретажу викладач проводить відеодемонстрацію техніки роботи на фантомі. При цьому виводиться зображення на моніторах на кожному робочому місці, що дає змогу майбутнім фахівцям краще опанувати практичні навички [4, с. 31].

У КЗВО ЛОР “Львівська медична академія імені Андрея Крупинського” з 2020 р. завдяки Україно-Швейцарському проекту “Розвиток медичної освіти” функціонує Центр медичної стимуляції як окремий структурний підрозділ (<https://lma.edu.ua/czentr-medychnoyi-symulyacziyi/>). Діяльність такого центру дає можливість формувати необхідні професійні компетентності у здобувачів освіти за такими напрямками: терапевтичний, хірургічний та надзвичайні стани, акушерство, реабілітація і паліативна допомога, сестринський догляд.

Аналіз змісту ОПП дає можливість стверджувати, що у процесі навчальної діяльності здобувачі вищої освіти опановують більш ґрунтовні й глибокі знання, які вирізняються цілісністю та системністю і сприяють розвитку самостійного мислення та виважених суджень. Також варто зазначити, що здобувачі освіти КЗВО ЛОР “Львівська медична академія імені Андрея Крупинського” у переліку вибіркових дисциплін професійного циклу мають можливість вивчати такі освітні компоненти: “Введення в медичну симуляцію” та “Основи медичної симуляції”.

Створення динамічного освітнього середовища, на нашу думку, забезпечує активне впровадження особистісно-орієнтованих технологій у професійну підготовку майбутніх фахівців медичного профілю. І тут доцільно акцентувати увагу на позиції Борак І. Дослідниця зазначає, що впровадження особистісно-орієнтованих технологій характеризується певними особливостями, зокрема: гнучкістю й варіативністю; позитивним оцінюванням досягнень здобувачів та заохоченням до самовдосконалення; проектуванням змісту з урахуванням індивідуальних особливостей студентів; діяльнісно-творчим характером професійно-педагогічного процесу; інтерактивністю, що реалізується в систематичній активній взаємодії суб’єктів освітнього процесу; проєктивністю, що передбачає розвиток самосвідомості студентів [5, с. 406].

У контексті нашого дослідження актуальними є результати наукових розвідок Ісаєвої О. та Шумило М., які наголошують, що використання віртуальної реальності, інтерактивних моделей і гейміфікації дає студентам можливість краще засвоювати матеріал і отримувати практичний досвід у безпечних умовах [7]. Так, зокрема, дослідники зазначають, що використання віртуальної реальності для створення реалістичних симуляцій дають студентам змогу практикувати клінічні навички в безпечному середовищі. Доповнена реальність, інноваційні технології додають цифрові елементи до реального світу. Це може бути корисним, наприклад, для вивчення анатомії, де студенти можуть бачити 3D-моделі органів на своїх планшетах. Також ми підтримуємо точку зору авторів щодо дистанційного навчання (вебінари, онлайн-курси і платформи для дистанційного навчання), що дає студентам можливість вивчати матеріали у зручний для них час і темп, що особливо актуально в умовах воєнного стану.

Висновки. Запропонований теоретико-практичний аналіз дослідження організації динамічного освітнього середовища в умовах закладу медичної освіти дає змогу акцентувати увагу на важливості та необхідності створення активного динамічного освітнього середовища для ефективного підготовки майбутніх

медичних працівників в умовах медичного закладу вищої освіти. У цьому контексті ми визначаємо три важливі, на нашу думку, акценти створення такого середовища:

1. Створення динамічного освітнього середовища передбачає інтеграцію різних технологій, зокрема: використання електронних ресурсів, симуляційних центрів, вебквестів та віртуальних потреб для формування фахових компетентностей.

2. У процесі створення динамічного освітнього середовища реалізуються професійно-орієнтований підхід та студентоцентрованість через індивідуальні освітні траєкторії, де беруть до уваги особливості особистісного та професійного розвитку майбутніх фахівців медичного профілю.

3. Динамічне освітнє середовище дає можливість інтеграції в європейський простір, адже забезпечується оновлення освітньо-професійних програм відповідно до міжнародних стандартів та вимог вітчизняного ринку праці.

Перспективи подальших наукових досліджень вбачаємо у вивченні досвіду створення динамічного освітнього середовища у різних типах закладів медичної освіти з метою пошуку шляхів імплементації у професійну діяльність.

1. Інтеграція педагогічних, інноваційних і медичних технологій у професійній підготовці майбутнього лікаря / О. Ю. Андріянова, Л. Ф. Каськова, Л. І. Амосова та ін. Інтеграційні та інноваційні напрями розвитку медичної освіти : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Полтава, 20 берез. 2025 р.). Полтава : ПДМУ, 2025. С. 11–12. URL: <https://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/25927>

2. Панчук Г. В., Михайловська О. В. Мікробіологія, вірусологія та імунологія : метод. вказівки до виконання практичних робіт для студентів спеціальності 224 “Технології медичної діагностики та лікування”. Хмельницький : ХНУ, 2023. 84 с. URL: <https://elar.khmnmu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/288a7244-2f9e-400d-a691-69d008eb4ff4/content>

3. Інноваційні напрями розвитку медичної освіти / С. М. Білаш, Б. С. Кононов, М. М. Коптев та ін. Інтеграційні та інноваційні напрями розвитку медичної освіти : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Полтава, 20 берез. 2025 р.). Полтава : ПДМУ, 2025. С. 25–26. URL: https://pdmu.edu.ua/storage/n_process_vimo_monitorig_conference/docs_links/owubRy5FOiutQMTfE1EXuxnor2OFf2Xy1NKH8AbY.pdf

4. Бойченко О. М., Мошель Т. М. Використання мультимедійних технологій у викладанні предмета “Терапевтична стоматологія”. Інтеграційні та інноваційні напрями розвитку медичної освіти : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Полтава, 20 берез. 2025 р.). Полтава : ПДМУ, 2025. С. 30–31.

URL: https://pdmu.edu.ua/storage/n_process_vimo_monitorig_conference/docs_links/owubRy5FOiutQMTfE1EXuxnor2OFf2Xy1NKH8AbY.pdf

5. Борок І. Роль особистісно орієнтованого підходу у підготовці медичних сестер до професійної діяльності. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2023. № 8–9 (132–133). С. 399–409. DOI: <https://doi.org/10.24139/2312-5993/2023.08-09/399-409>

6. Дубковецька І., Побігун Н. Професійна підготовка майбутніх медичних працівників до роботи в умовах пандемії. Освітні обрії. 2021. Т. 53, № 2. С. 77–81. DOI: <https://doi.org/10.15330/obrii.53.2.77-81>

7. Ісаєва О., Шушило М. Оновлені стандарти освіти лікарів – фахівців нової генерації. Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology. 2018. Vol. VI (72), No. 174. P. 10–14. DOI: <https://doi.org/10.31174/SEND-PP2018-174VI72-02>

8. Розвиток практично-орієнтованого та симуляційного навчання в Тернопільському державному медичному університеті імені І. Я. Горбачевського / М. М. Корда, А. Г. Шульгай, А. А. Гудима, С. Й. Запорожан. Медична освіта. 2016. № 2. С. 54–57. DOI: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2016.2.6457>

References

1. Andriianova, O. Yu., Kaskova, L. F., Amosova, L. I. et al. (2025). Intehratsiia pedahohichnykh, innovatsiinykh i medychnykh tekhnolohii u profesiinii pidhotovtsi maibutnoho likaria [Integration of pedagogical, innovative and medical technologies in the professional training of a future doctor]. In *Intehratsiini ta innovatsiini napriamy rozvytku medychnooi osvity : materialy nauk.-prakt. konf. z mizhnar. uchastiu (Poltava, 20 berez. 2025 r.)*. Poltava : PDMU, 11–12. Retrieved from <https://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/25927> [in Ukrainian].

2. Panchuk, H. V., & Mykhailovska, O. V. (2023). *Mikrobiolohiia, virusolohiia ta imunolohiia : metod. vkazivky do vykonannia prakt. robit dlia studentiv spetsialnosti 224 "Tekhnolohii medychnoi diahnostryky ta likuvannia"* [Microbiology, virology and immunology: guidelines for practical work for students of specialty 224 "Technologies of medical diagnostics and treatment"]. Khmelnytskyi : KhNU. Retrieved from <https://elar.khmnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/288a7244-2f9e-400d-a691-69d008eb4ff4/content> [in Ukrainian].

3. Bilash, S. M., Kononov, B. S., Koptev, M. M. et al. (2025). Innovatsiini napriamy rozvytku medychnooi osvity [Innovative directions of medical education development]. In *Intehratsiini ta innovatsiini napriamy rozvytku medychnooi osvity: materialy nauk.-prakt. konf. z mizhnar. uchastiu (Poltava, 20 berez. 2025 r.)* Poltava : PDMU, 25–26. Retrieved from https://pdmu.edu.ua/storage/n_process_vimo_monitorig_conference/docs_links/owubRy5FOiutQMTfE1EXuxnor2OFf2Xy1NKH8AbY.pdf [in Ukrainian].

4. Boichenko, O. M., & Moshel, T. M. (2025). Vykorystannia multymediinykh tekhnolohii u vykladanni predmeta "Terapevtychna stomatolohiia" [The use of

multimedia technologies in teaching the subject “Therapeutic Dentistry”. In *Intehratsiini ta innovatsiini napriamy rozvytku medychnooi osvity : materialy nauk.-prakt. konf. z mizhnar. uchastiu (Poltava, 20 berez. 2025 r.)* Poltava: PDMU, 30–31. Retrieved from https://pdmu.edu.ua/storage/n_process_vimo_monitorig_conference/docs_links/owubRy5FOiutQMTfE1EXuxnor2OFF2Xy1NKH8AbY.pdf [in Ukrainian].

5. Borak, I. (2023). Rol osobystisno-oriientovanoho pidkhodu u pidhotovtsi medychnykh sester do profesiinoi diialnosti [The role of a personality-oriented approach in the training of nurses for professional activity]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*, 8–9 (132–133), 399–409. <https://doi.org/10.24139/2312-5993/2023.08-09/399-409> [in Ukrainian].

6. Dubkovetska, I., & Pobihun, N. (2021). Profesiina pidhotovka maibutnykh medychnykh pratsivnykiv do roboty v umovakh pandemii [Professional training of future medical workers for work in pandemic conditions]. *Osvitni obrii*, 53(2), 77–81. <https://doi.org/10.15330/obrii.53.2.77-81> [in Ukrainian].

7. Isaieva, O., & Shumylo, M. (2018). Оновлені standarty osvity likariv – fakhivtsiv novoi heneratsii [Updated educational standards for doctors as specialists of a new generation]. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology*, VI (72), 174, 10–14. <https://doi.org/10.31174/SEND-PP2018-174VI72-02> [in Ukrainian].

8. Korda, M. M., Shulhai, A. H., Hudyma, A. A., & Zaporozhan, S. Y. (2016). Rozvytok praktychno-oriientovanoho ta symuliatsiinoho navchannia v Ternopilskomu derzhavnomu medychnomu universyteti imeni I. Ya. Horbachevskoho [Development of practice-oriented and simulation training at I. Horbachevsky Ternopil State Medical University]. *Medychna osvita*, 2, 54–57. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2016.2.6457> [in Ukrainian].

Стаття: надійшла до редколегії 31.03.2026
доопрацьована 04.05.2026
прийнята до друку 29.05.2026

**FEATURES OF ORGANIZING A DYNAMIC EDUCATIONAL ENVIRONMENT
FOR DEVELOPING COMPETENT PROFESSIONALS IN A MEDICAL HIGHER
EDUCATION INSTITUTION****Nataliia Meniv¹, Hanna Rizun²***Lviv Medical Academy named after Andrei Krupynsky,
Doroshenka Str., 70, Lviv, Ukraine, UA-79007*¹*ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7802-2232>
e-mail: vinemn@ukr.net;*²*ORCIDID: <https://orcid.org/0000-0002-3059-37>
e-mail: gannarizun@gmail.com*

The article explores the theoretical and practical foundations for organizing a dynamic educational environment in a medical higher education institution. The authors propose their own definition of the concept *dynamic educational environment of a medical institution*, interpreted as an integrated, flexible, and technologically enriched system of learning organization that combines digital tools, problem-based modular learning, and practice-oriented methods.

The authors highlight the conditions for high-quality professional training of future medical specialists (enhancing the professional focus of the educational content; defining professional training goals by considering individual educational needs; providing opportunities to form an individualized educational trajectory, etc.).

The authors propose the structure of a dynamic educational environment in a medical institution, providing a brief description of each component (digital-technological, content-modular, practice-oriented, communicative-interactive, organizational-management, assessment-diagnostic, socio-psychological, motivational) and selectively analyze the content of certain components. The necessity and advisability of implementing simulation models, innovative interactive educational programs, and learner-centered technologies in the professional training of future medical specialists are emphasized.

It is shown that creating a dynamic educational environment in a medical higher education institution opens opportunities to improve the system of training future healthcare professionals (developing clinical thinking and teamwork skills for performing specific practical tasks), enhancing motivation for cognitive activity, increasing the effectiveness of educational management, strengthening the international standing of the institution, and forming a competitive specialist.

Keywords: medical specialists, dynamic educational environment, environment components, simulation-based learning, individualized educational trajectory.